

Raad voor de Kunsten Jaarverslag 2005
Raad voor de kunsten Raad voor de
kunsten Raad voor de kunsten Raad voor de
Kunsten Raad voor de Kunsten RAAD VOOR DE
KUNSTEN Raad voor de kunsten Raad voor
de kunsten Raad voor de Kunsten Raad voor de
Kunsten Raad voor de kunsten Jaar-
verslag 2005 Raad voor de Kunsten-
Raad voor de kunsten Raad voor de Kunsten-
Raad voor de Kunsten Raad voor de Kunsten-
RAAD VOOR DE KUNSTEN Raad voor de
kunsten Jaarverslag 2005 Raad voor
de Kunsten Raad voor de kunsten-
Raad voor de kunsten Raad voor de kunsten-
Raad voor de Kunsten raad Raad voor de
Kunsten Jaarverslag 2005 voor de
kunsten Raad voor de Kunsten Raad voor
de kunsten Raad voor de Kunsten Raad voor de

Raad voor de Kunsten
Jaarverslag 2005

Inhoud

Woord van de voorzitter	3
I. Activiteiten	5
1. Vergaderingen	5
1.1 Overzicht vergaderingen	5
1.2 Samenvatting van de verslagen	5
1.3 Ervaringen van de beoordelingscommissies met de uitvoering van het Kunstendecreet	7
1.3.1 Algemeen	7
1.3.2 Relatie tussen de administratie en de commissies.....	8
1.3.3 Het systeem met onderscheid 2 – 4 jaarlijkse toekenningen	11
1.3.4 Relatie tussen de commissies en de uiteindelijke beslissing	12
1.3.5 De steunpunten	12
2. Advies bij het ontwerp van reglement voor de subsidiëring van participatie-, experimentele, uitzonderlijke en bijzondere projecten, en hobbyverenigingen (23 februari 2005).....	13
3. Reacties en weerklank	14
3.1 Een greep uit de pers	14
3.2 Overig.....	15
II. Administratief kader en samenstelling.....	16
4. Legistiek kader	16
4.1 Opdracht	16
4.2 Termijn voor advies	16
4.3 Openbaarheid	16
4.4 Huishoudelijk reglement.....	16
5. Samenstelling	16
6. Secretariaat.....	18
7. Informatie over de Raad voor de Kunsten	19
Colofon	20

Woord van de voorzitter

Het afgelopen jaar is er één geweest van druk vergaderen. Het Kunstendecreet heeft het leeuwendeel van de agenda bepaald. De raad heeft hier volop zijn rol kunnen vervullen. Het decreet is het resultaat van zeer veel gesprekken tussen de verschillende actoren. Voor de raad zijn hierbij het kabinet en de minister de bevoorrechte partners. Omdat het schrijven van het Kunstendecreet geleid heeft tot lange, diepgaande discussies, is

het resultaat ervan ook positief verwelkomd door het hele veld. Een breed platform was er immers gevormd.

Het decreet is tijdens het voorbije jaar in werking getreden. Het moest meteen de vuurproef doorstaan. De adviezen en de beslissingen dienden zeer vlug genomen te worden. De communicatie met alle onderdelen van het uitgebreide adviesapparaat verliep niet altijd naar wens. Men kan hierbij van kinderziektes spreken, want fundamentele gebreken zijn in het mechanisme hierbij niet naar boven gekomen. Er is dan ook soms geklaagd over stroeve of gebrekkige communicatie tussen de commissies en het kabinet. Voor de toekomst heeft de minister beloofd dat hij er een punt van zal maken om deze communicatie beter te laten verlopen.

De Raad voor de Kunsten blijft een uitstekende plek om al de informatie van de verschillende sectoren samen te brengen en om opmerkingen en beschouwingen verder uit te wisselen. Een klein punt van onduidelijkheid hangt er rond de verhouding van de nieuwe Adviescommissie Kunsten, die volgens het decreet een toezicht moet uitoefenen op de werking van de commissies en de Raad voor de Kunsten. Deze adviescommissie is opgericht binnen het kader van het nieuwe Kunstendecreet en dit conform de principes van de administratieve hervorming, beter bekend onder de noemer Beter Bestuurlijk Beleid. Hierbij wordt een bewust en formeel onderscheid gemaakt tussen adviescommissies die instaan voor de beoordeling van concrete dossiers als onderdeel van de beleidsuitvoering en de strategische advisering

die thuishoort onder de noemer van beleidsvoorbereiding. Als zodanig is de nieuwe adviescommissie formeel niet vertegenwoordigd in de Raad voor de Kunsten, een raad die opgericht is bij decreet van 19 september 1997 samen met de Raad voor Cultuur en de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding. Nochtans is ook de informatie waarover deze commissie beschikt, als onderdeel van het uitvoerende mechanisme, zeer nuttig om de discussies van meer strategische aard in de Raad voor de Kunsten te verrijken. In deze overgangperiode loopt de wisselwerking in feite wat gebrekkig. Maar daar we voor een verdere radicale wijziging van het systeem staan, waarbij de Raad voor de Kunsten als zodanig zal verdwijnen, is dit probleem slechts van tijdelijke aard, en zal het zich vanzelf oplossen. Om het met een beeld te zeggen, het zal vanzelf verdampen.

Tijdens de voorbije periode is er in de raad veel en grondig gediscussieerd. De voorzitter dankt dan ook alle leden voor hun medewerking en hun inzet. Alle leden gingen immers gebukt onder een zware agenda omdat velen onder hen in één van de genoemde beoordelingscommissies zetelen. Maar dat heeft de kwaliteit van de discussies en van de adviezen niet in gevaar gebracht. Iedereen is er zich terdege van bewust dat deze adviezen een belangrijk onderdeel zijn van een politiek die er naar streeft om het culturele leven in Vlaanderen de nodige impulsen te geven.

Johan Thielemans
Voorzitter

I. Activiteiten

1. Vergaderingen

1.1 Overzicht vergaderingen

In 2005 kwam de Raad voor de Kunsten 3 keer samen.

7 februari 2005 – Culturele industrieën, cultuur op de VRT en Advies K 01/05

21 april 2005 – Vlaamse Opera

4 oktober 2005 – Evaluatie van het Kunstendecreet

1.2 Samenvatting van de verslagen

Vergadering van 7 februari 2005

Tijdens deze vergadering wordt het beleidsvoornemen over 'culturele industrieën' uitgebreid besproken. Jan Vermassen geeft op vraag van voorzitter Johan Thielemans een korte uiteenzetting over het Reproductiefonds.

Verder wordt de inbreng vanuit de kunsten voorbereid over 'cultuur op de VRT'. De aanbevelingen van de Raad voor Cultuur en de Raad voor de Kunsten van september 2000 worden hierbij als inzet gebruikt.

Het advies betreffende het reglement voor de subsidiëring van participatie-, experimentele, uitzonderlijke en bijzondere projecten en hobbyverenigingen 2005 wordt voorbereid.

Tot slot worden er enkele opmerkingen gemaakt. De raad pleit uitdrukkelijk voor de vierjarige erkenning in het Kunstendecreet als de regel, en de tweejarige erkenning als de uitzondering. Budgettaire krapte mag geen argument zijn. Ten slotte deelt de voorzitter mee dat in het kader van het Kunstendecreet een Adviescommissie Kunsten werd opgericht. Deze werd evenwel belast met een andere opdracht dan de Raad voor de Kunsten. Tot de implementatie van een strategische adviesraad in het kader van de hervormingen binnen de administratie, blijft de raad in werking.

Vergadering van 21 april 2005

Er is slechts één agendapunt tijdens deze vergadering. Via de pers werd vernomen wat er voor de Vlaamse Opera al dan niet op stapel staat. Een belangrijk element daarin is de houding tegenover adviseurs en adviseeren.

Het is de bedoeling om de problematiek betreffende de adviescommissies te bespreken en hierover een standpunt in te nemen. Het inhoudelijke probleem aangaande het al dan niet voortbestaan van de Vlaamse Opera wordt niet aangekaart.

Een aantal betrokkenen bij de betreffende commissies geven tekst en uitleg; er wordt een reactie gegeven door kabinetschef Stefaan De Ruyck.

Vergadering 4 oktober 2005

Deze vergadering maakt een eerste evaluatie van het Kunstendecreet vanuit wat leeft bij de sectoren. De vraag is, of we als raad met dit decreet verder willen. Voorzitter Johan Thielemans wil weten of het Kunstendecreet misschien aan kinderziektes lijdt. De Raad voor de Kunsten bestaat uit leden met ervaring en is dus goed geplaatst om goede en slechte punten bloot te leggen, om kritiek te geven en twijfelzones te duiden. Wat is goed en wat kan worden bijgestuurd?

Vandaag is er ruimte om te luisteren naar de ervaringen die de commissieleden opdeden met het proces van de beoordelingsronde. Let wel, sommige beoordelingscommissies moeten nog beginnen, anderen zijn reeds (gedeeltelijk) door het proces gegaan. De projecten en de subsidies voor individuele kunstenaars moeten nog aan bod komen. De commissies werken met verschillende snelheden en verschillende processen lopen naast mekaar. Het is dus zeer moeilijk nu al te evalueren en te vergelijken. Voor een echte evaluatie is het dan ook nog te vroeg, we kunnen enkel ervaringen uitwisselen.

1.3 Ervaringen van de beoordelingscommissies met de uitvoering van het Kunstendecreet

1.3.1 Algemeen

Het wordt als positief geëvalueerd dat er nu **een decretale onderbouw** bestaat: die was er voordien niet. Het Kunstendecreet komt er na een periode van ongelijkheid tussen bepaalde sectoren; nu kan men adviseren op basis van de dossiers zelf – met grotere middelen.

Verder kan men gemeenschappelijk voor de meeste commissies zeggen dat het **heel veel werk** was. Conceptueel is het Kunstendecreet in orde, maar in de praktijk was het werk moeizaam voor zowel de overheid, de sector als de leden van de beoordelingscommissies. Er werd een grote vrijheid gegeven aan alle betrokkenen ten nadele van een vlotte werking.

Misschien moet de raad zich buigen over de vorm van de dossiers: er is nu té veel tekst. De **papierberg** moet minder. Het euvel vandaag is dat er een soort 'opbod' van aantal pagina's per dossier bestaat. De vraag is echter welke vormvereisten men kan opleggen. Een goed dossier zou aan voorwaarden qua beknoptheid en overzichtelijkheid moeten voldoen zonder verlies van kwaliteit, maar er wordt ook gewaarschuwd voor een vast sjabloon: een grauwe massa is saai om te lezen en door de manier waarop een dossier gemaakt wordt, leert men een organisatie beter kennen. Bovendien is het maken van een dossier een manier om te reflecteren over de organisatie.

Lid zijn van een beoordelingscommissie vergt een groot engagement: men moet zich dus afvragen wat de meest efficiënte manier is om een organisatie te beoordelen. Er wordt een voorzichtig voorstel van reglement gesuggereerd, waarbij de werking van de beoordelingscommissies verlicht wordt. Een plaatsbezoek is echter niet in het decreet opgenomen, dat voorziet enkel in dossierbeoordeling. Het decreet vermeldt ook nergens het aantal uren dat de commissieleden in dit werk zouden moeten stoppen. Men zou een taakverdeling kunnen invoeren: een beperkt aantal leden buigt zich dan over een bepaald dossier en brengt verslag uit.

Naast de enorme papierberg baart ook de **timing** sommigen zorgen. Er is te weinig rust, te weinig tijd voor overleg. Ook de samenstelling van de commissies gebeurde redelijk laat.

Ten slotte vraagt men om meer **overleg** tussen de verschillende actoren onderling. De rol van de Adviescommissie Kunsten is zeer onduidelijk. Ook met het kabinet en met de administratie zijn grondig overleg en duidelijke afspraken over visie en werkwijze een must. Moeten er bijvoorbeeld eerder jonge dan wel gevestigde kunstenaars gesteund worden? Wat is de rol van de administratie in sommige dossiers? Hoe worden de sectoren afgebakend?

1.3.2 Relatie tussen de administratie en de commissies

Hier worden verschillende gemeenschappelijke alsook sectorspecifieke problemen gesignaleerd.

In verband met het **begrotingsmodel** merkt men op dat het verplichte model in orde is, maar de commissies hebben ook nood aan een meer gedetailleerde begroting van de organisaties. Een bondig financieel overzicht met een link naar het artistieke werd in sommige gevallen gemist – het onderscheid was té strikt. Het zakelijke is meer dan alleen het cijfermateriaal, het gaat ook om de organisatie zelf (het management, personeel, publiekswerking,...)

De aanvrager kiest momenteel het loket waarbij hij de aanvraag indient. Hierdoor gaat het **overzicht** verloren. Vanuit de administratie is het nu zeer onduidelijk wat men wil. Een sjabloon “optie” zou dus een zeer handig hulpmiddel zijn, evenals duidelijkheid (vb. verschillende hoofdstukken voor de verschillende specifieke commissies) in

het dossier. Nu moet men enkel een optie aanvinken in het formulier, en dat ziet men bij het doornemen van de dossiers niet meer. Dit zou eigenlijk een deel van de **rol van de Adviescommissie Kunsten** moeten zijn. Zij moeten de monitoring doen en bij twijfelgevallen kan je bij hen terecht: ze zijn een soort beroepsinstantie die inhoudelijk trancheert.

Een volgend heikel punt is de wijze waarop de leden van de beoordelingscommissies de adviezen van de administratie ontvangen hebben. Dat gebeurde nu enkel **mondeling**, wat zeer onhandig was. Kwam dit wegens tijdgebrek? De administratie wijst er op dat zij in haar structuren niet afgestemd was op het Kunstendecreet. Dat zal in 2006 echter wel het geval zijn.

Vervolgens komen de verschillen tussen de commissies onderling ook hier weer kijken. Is het zakelijk advies nodig om artistiek advies te geven? De twee liggen soms dicht bij elkaar; soms ging de administratie te ver door inhoudelijke elementen in het zakelijke advies te verwerken. Het is een moeilijke **opsplitsing**, maar het onderscheid moet strikter bewaakt worden. Ook de wijze waarop zakelijk advies wordt gegeven is van belang. De administratie beoordeelt de realiteit van het zakelijk advies (maakt een soort analyse van de boekhouding), niet de realiteit van de gevraagde som.

Verder vindt men de gesubsidieerde **voorgeschiedenis** van een organisatie belangrijk. Welke sprong maken ze? Dit komt niet (altijd) tot uiting in de dossiers maar het is wel interessante informatie. Moeten de mensen van het zakelijk advies daar dan ook rekening mee houden? Het kan alleszins worden meegenomen ter informatie.

Wat men goed vond aan deze ronde was de duidelijkheid rond het wat en hoe. Het **scheidingssysteem** tussen zakelijk, inhoudelijk en politiek werd goed gemaakt en dat is een enorme verbetering. Het veld weet zo beter waar het aan toe is; dat leidt tot minder discussie. Toch bestaat de vrees dat de beslissingen 'frivoler' genomen worden. De politieke beslissing wordt lichtzinniger: door de veelheid aan adviezen is er een grotere vrijheid. Bovendien was de deadline te kort en werden de commissies niet op de hoogte gebracht van het beschikbare geld.

Er blijft dus veel onduidelijkheid over het beschikbare bedrag en de

verdeling daarvan. Er is geen formeel instrument voorzien, maar bij de discussies speelt dat wel een rol. Hoewel de zakelijke kant van het dossier een goed instrument is, bestaat hier toch nog verwarring. Het was storend dat er geen cijfers verwacht werden. Maar informeel kwam er wel sterke druk vanuit de beoordelingscommissies om cijfers te geven, wat een ambigue situatie kan creëren.

Wel positief was een laatste **overlegmoment** om de adviezen op elkaar af te stemmen. Zaken met elkaar bespreken en aftoetsen is positief, bepaalde zaken moeten worden uitgesproken. Men had bijvoorbeeld ook kunnen afspreken om de projecten van musicals gunstig te beoordelen. Maar uiteindelijk moet iedereen in eer en geweten kunnen beslissen. Hoe sterk men ook naar objectivering streeft, toch blijft er onvermijdelijk een **subjectief** element meespelen: elke commissie heeft een eigen karakter.

De raad vraagt zich af wat er moet gebeuren als er **minder subsidies** worden toegekend dan er gevraagd worden. Wat is dan de volgende stap voor een organisatie? Moet er een nieuw, aangepast beleidsplan worden opgesteld? Er is een onderscheid tussen een aangepast en een geactualiseerd beleidsplan. Een aangepast beleidsplan moet binnen de 3 maanden nadat de beslissing is gevallen bezorgd worden en brengt de begroting terug tot de beschikbare financiële ruimte. Hierbij vraagt men zich af wat de rol van de commissies is: komt er dan een derde beoordelingsronde? Een geactualiseerd beleidsplan, aan de andere kant, is een jaarlijkse verfijning, bijsturing. Maar wordt een organisatie hierop gesanctioneerd? Nee, dat gaat tegen de principes van het decreet in. De administratie is van mening dat men een aanpassing het best kan evalueren bij de actualisering van het beleidsplan. Toch blijven hierrond nog vragen bestaan. Het is wel duidelijk dat ook met het veld hierover gecommuniceerd moet worden.

De Commissie Publicaties signaleert het probleem dat bij hen verschillende onderwerpen en sectoren aan bod kunnen komen. Dan komt het voor dat bijvoorbeeld de Commissie Letteren zakelijk advies geeft, en Beeldende Kunsten en Musea het compleet tegenovergestelde advies over hetzelfde onderwerp. Zulke problemen vertragen het besluitvormingsproces binnen de commissies. Er is soms niet voldoende (gespecialiseerde) **deskundigheid** in huis om bijvoorbeeld over zeer thematisch gespecialiseerde tijdschriften

te oordelen. Men pleit ervoor om sectorgebonden publicaties in de sectorcommissies te laten beoordelen. Enkel de brede, transversale publicaties zouden dan in de Commissie Publicaties terechtkomen. Men waarschuwt echter voor een verzwaring van het werk van de andere commissies in dit geval.

Met de Commissie Kunsteducatie, tot slot, was afgesproken dat de dossiers eerst naar de disciplinecommissies zouden gaan – dit veronderstelt een goede **timing**. Er ontstond deze keer verwarring omdat er meerdere adviezen gegeven werden over hetzelfde onderwerp. De administratie zou hier nauwlettend op moeten toezien en de deadlines in het oog moeten houden. Dat is niet de verantwoordelijkheid van de commissies zelf.

1.3.3 Het systeem met onderscheid 2 – 4 jaarlijkse toekenningen

Voor alle duidelijkheid legt de voorzitter nog eens uit wat juist de bedoeling was van deze maatregel. De motivatie is tweevoudig: zo kunnen jonge kunstenaars worden aangemoedigd om hun initiatief in een tussenstap uit te bouwen en oudere organisaties die negatief beoordeeld worden, krijgen nog 2 jaar om af te bouwen (of krijgen zo een waarschuwing). De minister vroeg wel om zoveel mogelijk beoordelingen over 2 jaar te geven omdat we daarna meer geld zullen hebben.

Over het algemeen is men het er over eens dat dit een goed instrument is. Men vraagt zich wel af waarom men niet alles op dezelfde datum laat binnen komen en er volgt een pleidooi om dat wel te doen. Nu was er immers te weinig tijd voor de organisaties en bovendien krijgen de leden van de commissies dan een beter overzicht van het gehele landschap. De mogelijkheid van 2 jaar kan ook een duidelijk signaal tot bijsturing geven.

Anderzijds heeft men er een ambigu gevoel bij. In de praktijk komt er blijkbaar een 'hidden agenda' bij kijken, een soort politieke strategie. Achteraf is er te pas en te onpas mee verschoven. Dit is niet in de geest van het Kustendecreet.

1.3.4 Relatie tussen de commissies en de uiteindelijke beslissing

De Commissie Beeldende Kunsten vond het een indianendans, het is nu afwachten of de sector het kan waarmaken. Verder spreekt men bij onder andere de Commissie Kunstencentra en Werkplaatsen van een **wrang gevoel** bij het eindresultaat van de cijfers. De realiteit stemt niet overeen met de beslissingen van de beoordelingscommissies. Dit gevoel is vrij algemeen. De indruk is ontstaan dat men ongenueanceerd afbakende in grote categorieën, men spreekt van een ruw politiek besluit. Er is een gevoel van ontgoocheling, niet-tegenstaande de vele erkenningen en de grote bedragen.

Er is nood aan overdracht van dossiers en **toelichting** over het advies. Er moeten nu eenmaal scherpe keuzes gemaakt worden, dat is de realiteit. Veel kan opgelost worden door menselijk contact en debat, een overlegmoment. Die vraag moet vanuit het kabinet komen. De leden van de beoordelingscommissies zijn gespecialiseerd in één sector, maar de minister en het kabinet moeten het hele plaatje in het oog houden.

Bovendien is er nood aan **betere communicatie** met de adviseurs van de minister. Een korte rondvraag leert dat de communicatie zeer uiteenlopend verlopen is; van een zeer goed contact tussen kabinet en sommige commissies tot helemaal geen contact van het kabinet met andere commissies. De minister heeft bepaalde criteria gehanteerd zonder die vooraf aan het veld te communiceren. De commissies komen daardoor als intermediaire tussen minister en veld in moeilijkheden. Enkel de voorzitters van de commissies werden op de hoogte gebracht. Ook voor de rechtszekerheid van de aanvragers is het belangrijk dat de spelregels bekend zijn voor de ronde begint. In het Kunstendecreet is een clause opgenomen om additionele criteria toe te voegen – deze weg moet gevolgd worden.

1.3.5 De steunpunten

Er zou een steunpunt “Onderwijs en Cultuur” moeten komen.

Aanvragers bellen eerst naar de administratie en de steunpunten voor ze een dossier indienen. Er heerst echter het gevoel dat de steunpunten de honger naar informatie niet kunnen lenigen. Daarom zou er overleg georganiseerd dienen te worden zodat de juiste

informatie verstrekt wordt en iedereen op dezelfde lijn zit. In de sector heeft men het gevoel dat veel middelen wegvloeien naar intermediaire structuren in plaats van naar kunstenaars. Een kritische doorlichting of case-analyse van de steunpunten kan nuttig zijn.

Nu kiest de aanvrager zelf waar hij het dossier indient (cf. 'filmfestivals': festival of film? Het kwam nu in meerdere commissies aan bod). Hier zouden loketten voor moeten komen. De Adviescommissie zou dit moeten bewaken – er is geen tijd om vanuit de beoordelingscommissies terug te koppelen. Er is dus meer sturing nodig, de leden van de commissies hebben geen totaaloverzicht. Een overzicht van alle dossiers zou nochtans nuttig kunnen blijken bij de beoordeling. Het voorstel volgt om meer virtueel te werken, een site voor de commissieleden waar alle informatie op terug te vinden is.

2. Advies bij het ontwerp van reglement voor de subsidiëring van participatie-, experimentele, uitzonderlijke en bijzondere projecten, en hobbyverenigingen (23 februari 2005)

- Over het algemeen vindt de Raad voor de Kunsten het reglement nogal rommelig en onoverzichtelijk.
- Via dit reglement worden de zogenaamde lottogelden op een objectieve en transparante wijze besteed om de in hoofdstuk I door de minister geëxpliciteerde doelstellingen te verwezenlijken. De Raad voor de Kunsten ervaart dit reglement echter als een soort van vangnet voor projecten die via andere kanalen geen subsidie kunnen ontvangen. De raad betreurt dat op deze wijze een soort van apart circuit tot stand komt, los van de structureel gesubsidiëerde initiatieven.
- De Raad voor de Kunsten vraagt duidelijkheid over de draagwijdte van de laatste zin van punt 3, subsidies voor amateur-productie in hoofdstuk II, bijzondere culturele initiatieven luidend als volgt: "De organisatie toont aan dat ze in haar werking met betrekking tot deze productie de overgang gemaakt heeft van een zuivere amateur- naar een semi-professionele aanpak." De raad vraagt zich af of het de intentie is om lottogelden te gebruiken voor het door de

minister aangekondigde beleid met betrekking tot de semi-professionele sector. De raad is van mening dat het beleid ter zake zeker geen vangnet mag worden voor 'niet-geslaagde' professionelen.

- De Raad voor de Kunsten stelt voor dat de communicatie met het veld over het reglement beter zou worden aangepakt. Het is ook belangrijk de juiste doelgroepen te bereiken, wat nu niet altijd het geval is.

3. Reacties en weerklank

3.1 Een greep uit de pers

De Standaard 14.01.2005 – Anciaux vraagt strenge selectie

„De budgettaire groei in 2006 zal niet tegemoetkomen aan elke verzoeking uit de cultuursector. We zullen dus keuzes moeten maken.” Dat zei Bert Anciaux aan de pas aangestelde voorzitters van de beoordelingscommissies. De minister verwacht van zijn adviseurs dat ze meer dan ooit selectief te werk gaan. De volgende weken gaan 128 deskundigen aan de slag, in 13 commissies. Ze adviseren de minister wie er vanaf 2006 in het nieuwe Kunstendecreet kan stappen.

De Standaard 16.04.2005 – Vlaamse Opera doekt orkest op

„Er waren andere oplossingen denkbaar”, zegt Herman Baeten, voorzitter van Anciaux’ adviescommissie voor muziek. Baeten is versted dat de hervorming zonder inspraak gebeurt. „Door wie is ze ingefluisterd? Wie heeft er belang bij?”, vraagt hij zich af.

De Tijd 22.04.2005 – Rel over Opera

De spanningen tussen de diverse culturele beoordelingscommissies en Vlaams minister van Cultuur Bert Anciaux, die waren ontstaan rond het dossier van de Vlaamse Opera, zijn deels weggeëbd.

3.2 Overig

In 2005 werd het Memorandum dat de Raad voor de Kunsten in 2004 voorstelde aan de minister 19 keer aangevraagd. Het *Jaarverslag 2004* kende 16 aanvragen.

II. Administratief kader en samenstelling

4. Legistiek kader

De Raad voor de Kunsten is opgericht bij decreet van 19 december 1997 (BS 11 april 1998), gewijzigd bij decreten van 30 maart 1999 (BS 27 augustus 1999), 18 mei 1999 (BS 15 juli 1999), 2 april 2004 (BS 6 juli 2004) en 7 mei 2004 (BS 9 juli 2004).

Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 1998 (BS 25 juni 1998), gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Regering van 20 oktober 1998 (BS 5 december 1998) en bij besluit van 15 december 2000 (BS 1 februari 2001).

4.1 Opdracht

De Raad voor de Kunsten is bevoegd inzake alle aangelegenheden betreffende het kunstenbeleid en inzake de effecten van het breder beleid op die aangelegenheden.

4.2 Termijn voor advies

Als de Vlaamse Regering advies vraagt, dient de Raad voor de Kunsten advies te geven binnen de door haar gestelde termijn.

4.3 Openbaarheid

Vijf dagen na overlegging aan de Vlaamse Regering of aan het Vlaams Parlement zijn de adviezen en de verslagen openbaar.

4.4 Huishoudelijk reglement

De werking van de Raad voor de Kunsten wordt geregeld in een huishoudelijk reglement. Op 12 maart 2004 werd het door de Vlaamse Regering goedgekeurd.

5. Samenstelling

Vrijdag 12 december 2003 benoemde de Vlaamse Regering de leden van

de Raad voor de Kunsten (Belgisch staatsblad van 14.01.2004 – Ed. 2).

De Raad voor de Kunsten bestaat uit een voorzitter en uit de leden van de commissies, namelijk de Commissie Podiumkunsten (voorzitter, ondervoorzitter + 5 leden), de Commissie Letteren (voorzitter, ondervoorzitter + 3 leden), de Commissie Muziek (voorzitter, ondervoorzitter + 3 leden), de Commissie Beeldende Kunst (voorzitter, ondervoorzitter + 3 leden), de Commissie Musea (voorzitter, ondervoorzitter + 3 leden) en de Commissie voor Architectuur en Vormgeving (voorzitter, ondervoorzitter + 3 leden).

De huidige leden zijn, in alfabetische volgorde:

1. de heer Patrick Allegaert, curator tijdelijke tentoonstellingen Museum Dr. Guislain, Gent, verantwoordelijke communicatie
2. de heer Herman Baeten, directeur Musica vzw, Impulscentrum voor Muziek
3. de heer Paul Buekenhout, directeur Het Beschrijf
4. de heer Rik Bevernage, directeur De Werf
5. mevrouw Moniek Bucquoye, tentoonstellingsmaker, auteur Design en Architectuur
6. de heer Piet De Gryse, conservator Koninklijk Legermuseum, Brussel
7. mevrouw Chantal De Smet, diensthoofd Cultuur Hogeschool Gent
8. mevrouw Ida De Vos, danseres; ontslagnemend op 28 november 2005
9. mevrouw Daniëlle Gielen, communicatiebureau Vegas
10. de heer Johan Lagae, vakgroep Architectuur en Stedebouw Universiteit Gent
11. mevrouw Leen Lever, marketingverantwoordelijke Standaard Uitgeverij Meulenhoff / Manteau
12. de heer Frank Loosveldt, voorzitter platenlabel Passacaille, voorzitter Flavio vzw (centrum voor creatie, presentatie en consultatie), directeur "Uitblazen", kustfestival
13. mevrouw Anna Luyten, journaliste De Standaard
14. de heer Jacques Morrens, notaris
15. de heer Johan Pas, curator
16. de heer Gustaaf Pelckmans, directeur De Warande, voorzitter
17. de heer Harold Polis, uitgeefredacteur Meulenhoff / Manteau
18. de heer Jan Rispens, departementshoofd Conservatorium Hogeschool Gent, regeringscommissaris VRO-VRK, deFilharmonie

19. mevrouw Els Roelandt, hoofdredacteur A Prior Magazine
20. mevrouw Christel Stalpaert, docent Theaterwetenschappen, vak- groep Kunstwetenschappen Universiteit Gent
21. de heer Wim Supply, architect
22. mevrouw Hilde Teuchies, project ontwikkeling en spreiding Het Muziek Lod, freelance expert Culturele Zaken
23. de heer Johan Thielemans, voorzitter Raad voor de Kunsten, docent Hogeschool Gent
24. de heer Steven Thielemans, algemeen directeur Musea, Bewaarbibliotheken en Erfgoed stad Antwerpen
25. mevrouw Kristel Van Ael, designer
26. mevrouw Veronique Vandekerchove, conservator Stedelijke Musea Leuven
27. mevrouw Elisabeth Van der Elst, afdelingshoofd KMKG, Brussel, conservator Hallepoort
28. mevrouw Lucienne Van Deyck, Koninklijk Muziekconservatorium Antwerpen
29. mevrouw Leen van Dijck, directeur AVMC-Letterenhuis Antwerpen
30. mevrouw Adinda Van Geystelen, architecte
31. de heer Jan Vermassen, directeur Reproductiefonds Vlaanderen

6. Secretariaat

Het secretariaat van de Raad voor de Kunsten wordt waargenomen door de Cel Strategische Adviesraden van het directoraat-generaal van de administratie Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Cel Strategische Adviesraden ondersteunt en kadert eveneens de werking van de Raad voor Cultuur en de Adviserende Beroepscommissie voor Culturele Aangelegenheden.

Samenstelling Cel Strategische Adviesraden:

Iris Van Riet, vanaf 1 januari 2004, secretaris van de Raad voor de Kunsten

02 553 41 93

iris.vanriet@wvc.vlaanderen.be

Hanne Schuermans, vanaf 1 september 2005, beleidsmedewerker
02 553 41 71
hanne.schuermans@wvc.vlaanderen.be
(ter vervanging van Isabel Paeme, beleidsmedewerker)

Viviane Petré, vanaf 1 maart 2004, directiesecretaris
02 553 41 91
viviane.petre@wvc.vlaanderen.be

Grieta De Ruyter, vanaf 28 september 2005, administratief medewerker
02 553 41 34
grieta.deruyter@wvc.vlaanderen.be
(ter vervanging van Myriame Debroeck, administratief assistent)

Vornoemde personeelsleden zijn tewerkgesteld respectievelijk als directeur, adjunct van de directeur, deskundige en administratief medewerker bij het directoraat-generaal.

De taken van het secretariaat zijn veelvuldig. In dit verband kan worden verwezen naar de opdracht van de Raad voor de Kunsten zoals omschreven in het artikel 8 van het decreet van 19 december 1997¹. Meer specifiek gaat het om coördineren van werkzaamheden, voorbereiden van discussienota's en (ontwerp-)adviezen, opvolgen van projecten en werkgroepen, voeren van beperkte studieopdrachten, opvolgen van het werkveld, contacten leggen, verzorgen van externe communicatie, verslaggeving en alle bijhorende administratieve taken,...

7. Informatie over de Raad voor de Kunsten

Informatie over de opdracht, de samenstelling en de werking van de Raad voor de Kunsten is te vinden op www.raadvoordekunsten.be. Alle verslagen, adviezen, standpunten en publicaties van de Raad voor de Kunsten zijn er consulteerbaar.

De publicaties van de Raad voor de Kunsten zijn eveneens verkrijgbaar via het elektronisch bestelloket op de portaalsite www.vlaanderen.be of elke werkdag tussen 9 en 19u. via het gratis nummer van de Vlaamse Infolijn 0800/3 02 01.

---

¹ Belgisch staatsblad van 11 april 1998.

Colofon

Redactie

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Administratie Cultuur – directoraat-generaal
Cel Strategische Adviesraden

Verantwoordelijke uitgever

Johan Thielemans
Voorzitter Raad voor de Kunsten
Arenbergstraat 9
1000 Brussel
raadvoordekunsten@vlaanderen.be
www.wvc.vlaanderen.be/cultuurbeleid
02 553 41 71

Grafische vormgeving

Afdeling Communicatie en Ontvangst
Ingrid Van Rintel

Druk

Arte-Print, Brussel

Depotnummer

D/2006/3241/011

Uitgave

2006